

ACI BİBERİN TATLI HİKÂYESİ

Manisa Belediyesinde yönetim değişikliği nedeniyle projesi şahsıma ait olan kurucusu bulunduğum MABEM dershanesindeki görevime kendilerinden olmamam nedeniyle görevime son verildi. Akabinde Soma, Akhisar ve Turgutlu belediyelerinden davet aldım. İlk daveti yapan Soma Belediye Başkanı Sayın Hasan ERGENE'nin ricasını kırmayarak, Manisa Belediyesinde kurduğum eğitim merkezinin benzeri olan Soma Belediyesi Eğitim Merkezi (SOBEM) Dershanesi'ni Sayın Başkanımızın Soma garajının karşısında inşa ettirdiği, ikiz kuleler olarak anılan ve Soma'nın en güzel binasında faaliyete geçirdim. Bu arada yine belediye Başkanımızın girişimleriyle Manisa Telekom müdürü Sayın İsmail UZEL Beyefendi ve yardımcısı Sayın Barbaros Yavuz'un da gayretleriyle dershanemize bir internet sınıfı hediye ederek dershanemizi emsallerine nazaran alt yapısı zengin bir dersane olması yönünde katkıda bulundular. Kendilerine katkılarından dolayı öğrencilerim adına şükranlarımı sunuyorum.

Kuruluş aşamasında her gün, sonraları da haftada iki veya üç, gereğinde dört gün, Manisa-Soma arasında günde 200 km yolu trenle gidip geliyordum. Benim bu çırpınışlarımı gören eşim, sabahın erkence evden çıkarken; "Neden kendini bu kadar yoruyorsun? Allah'a şükür hiçbir sıkıntımız yok yeter artık" diye serzenişte bulunuyor. Eşim gibi çocuklarım ve dostlarım da olayı benim açımdan değerlendiriyorlar; "Yeter artık biraz da kendine zaman ayır! Soma neresi, Manisa neresi, senin yaşın kaldırır mı bu kadar yolu?" diyorlar. Hoca Nasrettin'in tabiriyle onlar da haklı ben de haklıyım, herkes haklı! Hayatı ben merkezli olarak değerlendirirsek; çok şükür, Allah, bana her şeyi fazlasıyla lütfetti. Çoluk çocuk ne olacak? Diye bir endişem yok. Herkesin işi, aşısı var. Bu durumda daha çok şükreden bir kul olmam gerekmez mi? İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olanı değil mi? Can tende kaldığı, sağlığım elverdiği müddetçe, insanlara hizmet etmeye çalışıyorum ve karşılığında acıyı bal eyleyen güzellikler yaşıyorum. Yalnız kurucusu olduğum Soma Sobem Dershanesini çevremden gelen baskılar sonucu değil, okullarda ilgi gören eğitim seminerlerim dolayısıyla dershaneyi bu sene gençlere bırakmak zorunda kaldım. Her çalıştığım kurumda birbirinden güzel anılar yaşadım. İşte SOBEM' de Yaşadığım bu güzelliklerden birini; "Acı Biber" hikâyesiyle siz okuyucularıyla paylaşmak istedim.

Manisa Belediyesi Eğitim Merkezini kurduğumuzda, fakir ve muhtaç öğrencilerden ve ailelerinden gördüğüm ilgiyi kelimelerle anlatamam. Aynı duyguları misliye Soma'da yaşadım.. Dershanenin karşısında daha durakta dolmuştan iner inmez bütün öğrenciler sanki yolunu gözlüyor, kimisi elimden çantamı alır, kimi şemsiyemi veya paltomu, elimi öperler. Gözlerindeki ışıltıyı kelimelerle anlatamam.

Soma'ya gelip gitmem nedeniyle evimin pazar ihtiyacını Manisa'dan karşılayamaz olunca, Cumartesi günleri Soma'nın istasyon semtinde kurulan pazardan karşılamaya başladım. Yemeklerde acı biberi çok sevdiğim için pazar alışverişine acı biberle başladım. Soma pazarında, karşıma çıkan ilk sebze tezgâhının önünde durdum ve satıcıyla aramızda; "biberlerin acı mı?" Pazarıcı:- "acı". - Acı diyorsunuz ama hep tatlı çıkıyor, Pazarıcı:- "Hocam bunlar Arnavut biberi, al götür, bir tane tatlı çıkarsa gelecek hafta gel parasını iade edeyim, bundan acısı olamaz" şeklinde konuşma geçti ve ben ihtiyacım olan biberi aldım. Ertesi hafta SOBEM öğrencilerimizden Eda Gedik sıkılarak utangaç bir tavırla odama geldi. Eda, Ayşe Temizel İlköğretim Okulu son sınıfta okuyor ve dershanemizde de SBS sınavına hazırlanıyordu.- İzin isteyecek diye düşündüm. İzin konusunda dershanenin çok sıkı bir kuralı var. Dönem içinde 5 gün devamsızlığı olan öğrencinin kaydını siliyoruz. Hemen yerine yedekteki öğrencinin kaydını yapıyoruz"- Eda buyur, izin mi isteyeceksin yoksa bir sıkıntın

mı var?- Eda “ Hayır hocam” dedi. — Peki, ne söyleyeceksin? - Hocam geçen hafta sizi pazarda gördüm ve pazarcıya acı biberi çok sevdiğinizi acısız yemek yemediğinizi söylediğinizi duydum. Eve gittim anneme ben müdürümüzü çok seviyorum, acı bibersiz yelmek yemezmiş, Anne kuruttuğun acı biberlerden hocama götürebilir miyim” dedim. “Annem de; tabi kızım dedi ve bana kuruttuğu acı biberlerden verdi. Onları getirdim çantamda ayıp olmazsa alır mısınız? Demez mi? Oturduğum yerde adeta dona kaldım. Gözlerinin derinliklerine baktım ışıltılı parlayan gözlerinde yalvaran bir ifade var. “Memnuniyetle, zahmet etmişsin. Sana ve annene çok teşekkür ederim, Bana baklava getirsen bu kadar hora geçmezdi. Beni çok sevindirdin” dediğimde; Eda’nın sevincini görmeliydiniz...

Şimdi; hala mı çalışıyorsun diyen eşime ve dostlarıma, işte bu acı biber hikâyesini anlatıyorum...

Bağdat’ın ünlü medrese öğretmenlerinden İmam-ı Gazali, bir gün sokakta yürürken karşıdan gelen bir öğrencisiyle selamlaşır. O arada evlerinin önünde oturan iki yaşlı kadından biri diğerini dirseğiyle uyarır. “Bu giden bir öğretmendir” der. Diğer yaşlı kadın; “Nereden biliyorsun” diye sorar,- “selam alışından bildim” diye cevaplar. Anlatılması zor anlaşılması kolay olan sevgi bağının en kuvvetlisi her halde sadece öğretmenle öğrencisi arasında olur. Çünkü sevgi saygıdan doğar ve saygıyı öğretmenler öğretir.

Sevgi mesleği olan öğretmenliği özümsemiş eğitimciler, acı biber hikâyesinin taşıdığı balı misliyle yudumladılar. Öğretmenliği özümseyemeyenler, bu acıdan bir gram bal çıkaramazlar.

Ben öğretmenliği sevdim, öğretmenlik de beni sevdi ve şükürler olsun Allah beni 50 yıldır sınıfsız ve öğrencisiz bırakmadı. Hala Manisa’da çok değerli bir eğitim kurumu olan MANİSA ÖZEL HEDEF KOLEJİNDE öğretmenliğe devam ediyorum. Deneyimli, hanımefendi, saygın idareci Sayın Semra GÜVEN ve genç yardımcısı. Sayın Seyit Ali ÖZMEN’in idaresinde genç ve dinamik bir eğitim kadrosuna sahip Manisa Özel Hedef Kolejinin eğitim sistemini emekli bir eğitimci olarak takdirle karşılıyorum. Ve burada görev yapmanın da mutluluğunu yaşıyorum. Dışa açık bir Kolej. Avrupa’nın çok az ülkesinde uygulanan ileri bir eğitim sistemi olan “MONTESSORİ” eğitim sistemini tatbik etmek için Almanya’nın İngolstadt şehrinde bulunan Kardeş okulları JOHANN MİCHAEL SAİLER SCHULE ile sürekli diyalog halindedir. Her sene öğrenci ve öğretmenlerle muntazaman yürüttükleri karşılıklı ziyaret teatileri her iki okulun öğrencilerini, öğretmenlerini ve velilerini birbirine yaklaştırmakta ve bir birlerinin eğitim ve öğretim metotlarından karşılıklı olarak yararlanmaktadırlar. Manisa’da ve başka illerde yoğun ilgi gören “ EĞİTİM SEMİNERLERİM” dolayısıyla hiç vaktim olmamasına rağmen Okulun en yaşlı öğretmeni olarak bu genç eğitim kadrosu içinde bulunmaktan onur duyuyorum. Mesleğimin ileri yaşında (50) bana böyle bir manevi onuru yaşatan değerli Hedef Eğitim Kurumları Koordinatörü Sayın Semih BALABAN ile sayın okul yöneticilerine teşekkürlerimi sunuyorum. Ve Rabb’ime binlerce şükürler diliyorum... Herkesin sevdiğiyle beraber olması dileği ve temennisiyle